

3. szám.
Január 18. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél íven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. **8 frt, 6** hóra **4 frt, 3** hóra **2 frt.** Egyes szám 16. kr
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárosnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpereiille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa, I. nemzetközi** hirdetések felvételi irodájukban **Budapestn. FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVIII kötet.

AZ IFJU KÉPVISELŐHÁZ.

(Jövendő életirások.)

MOLNÁR ALADÁR.

MÉ ITT van egy fiatal képviselő, a ki nem nő, és még is »házas;« nem szerelmes és még is a »szeretet«-ről híres; nem apa és még is száz gyerekénél is több van. T. i., hogy ő a legelső »szeretetház« megalapítója; a ki azt a feladatot tűzte ki magának, hogy az útszélről felszedett árvagyermek számára menhelyet építsen s azokból (nem ám, mint bizonyos cselédképző intézet: kisasszonyokat; hanem) becsületes mezei gazdákat és iparosokat képeztesen.

Koller hadügyminiszter nem lehet oly büszke a maga táborkarára, Szende miniszter a maga honvédelvasságra, mint Molnár Aladár erre az ő apró századjára, mely Szent István napján dobszóra, zászlóval kirukkol a Balaton-

Füredi Zsigmond utcán végig s a basilica előtt hadirendbe állva, a László-utcán menydörgő mozsarak durrogása mellett, elénekli az »Isten áldd meg a magyart!«

Majd mikor ő kultuszminiszter lesz, s anynyi lesz a népiskola Magyarországon, mint Schweiczban; majd mikor minden ember írni olvasni tud, s vasárnap este nem megy a kocsmába, hanem otthon marad a családjánál, theát inni és ujságot olvasni; majd mikor a gyerekek nem almát lopni, madárfészket szedni tanulnak; hanem nürnbergi játékműveket faragnak, selymet tenyésztenek, gyümölcsfát ápolnak: majd mikor minden embernek lesz parapléja, mint Angliában — akkor — jönni fog a Csávozszy Verchovay miniszterium, s az ilyen veszedelmes népboldogítót, irgalom nélkül lenyaztatja. Sic fata ferent! Nem tehetünk róla.

AZ ÜSTÖKÖS BIOGRAFJA.

NE HAGYD MAGAD!

Nyomoruságos elszélés

JÓ K A I M Ó R T Ó L.

III.

Egy vesztére született házi úr.

— Nem szégyenli magát az úr? — ismétlé a két nyárikabátos ifju ember a macskaprémeknek; mi alatt a marqueur a padlóra öntött folyadékot törülgette fel tegnapi újsággal, (még a padlón is fénylett a szétömlött villós méregfolyadék.) Meg akarja magát ölni! Hát akkor én mit tennék? A ki elvégeztem tizenkét iskolát, kitanultam az oeconomiát, veterinariát, letettem a birói vizsgát, voltam két esztendeig szolgabírói segéd, akkor redukáltak, télen nyári kabátban az utcán felejtettek s most lótok futok egyik ajtóru a másakra munkát keresni, mindenütt beleütöm az orromat olyan emberekbe, a kiket már ugyanonnan kilöktek; délig

körmölök, másolok, keresek vele harminczöt krajczárt: abból huszat elköltök újabb folyadékokra, papirosra, bélyegre, tizenöt krajczárból ebédelek, vacsorálok, szállásom nincs, itt hállok a pad alatt; az egyik fülemre rá fekszem, a másikkal takarozom, s a vasárnapot megbőjtölöm, mert akkor nincs kereset. Azért még sem ugrom a Dunába. Az úrnak pedig milyen szép macskaprémek kabátja van: még óraláncza is s még is gyufát akar enni?

A megdorgált ember engedte magát, mint tetten kapott gonosztevő, végig leczkéztenni s mikor vége volt, azt mondta rá.

— Még egyebem is van: ez a három emeletes ház is az enyim.

— Hát akkor mi a baja?

— És azért még is szegényebb ördög vagyok, mint az úr ebben a másfél nyári kabátban.

— Hát akkor szökjék el a házatul s mingyárt gazdagabb ember lesz, mint én — egy egész téli kabáttal.

— Nem érti azt az úr. Nem tanítják ezt a

tizenhat iskolában. Pedig bár mingyárt az elsőben azt tanítanak: a Hübner helyett. De hát ha már a kávémat elpocsékolta az úr, hát már most hallgassa meg, hogy mi bajom van én nékem, és ha tud valamit kitalálni, a mi az ellen használ, hát akkor odaadom az úrnak akármimet, a mi még az enyim.

— Adjon róla írást.

— Akár kettőt. Tegye fel az úr prokátorosan: a stemplit fizesse maga. Hanem előbb hallgassa meg, miben áll a bajom. Tud az úr a finánczialis kalkulushoz?

— 'Sz abba szakadt ki a kabátom könyöke.

— No hát! Én a régi okos világban becsületes hentes mester voltam. Ismertem a művészetemet alaposan s szereztem magamnak belőle — nem ugyan valami kapitalist; mert a pénz nem való tisztességes embernek, hanem egy kis házat és telket itt ezen a téren, a melyet az előtt disznópiacznak híttak. Csinos kis ház volt! Olyan szép húsfüstölő műhely volt benne, hogy ellakhatott volna abban akár Stroussberg. Hát még a kert odahátul! Micsoda sárgaberaczk fák voltak benne! S milyen gyönyörű nagy bécsi szederfa. Mikor érett a szeder, minden gyerekemnek tulipiros volt a képe a levétől. Nem adtam volna azt a fát senki száz forintjáért. Nem is volt én nekem soha semmi bajom; kivéve egy fél esztendő, a mikor megakasztotta a kalbász üzletet a trichin nyavalya; hogy a Pluto kösse hátul a sarkát annak az újságírónak, a ki legelőször kigondolta! — Ekkor beütöttek a boldog aranyidők. A magas kormány elkezdte önteni a pénzt a házi urak kalapjába. Az újságok mellett Budapest új térképei jelentek meg, rózsaszínnel festett új utcákkal. Az akadémiában nagyszerű panorámák voltak kiállítva: ilyen lesz Budapest tiz esztendő múlva! Az én jó disznópiaczomat elnevezték Bendegúztérnek. Ez is le volt pingálva, hogy milyen lesz tiz esztendő múlva? Olyan Párisban nincs. Három baubank alakult a kiépítésére, mindeniknek volt egy gróf elnöke, egy bankár igazgatója, meg egy képviselő titkárja; pénze pedig annyi, hogy az ablakon folyt volna ki, ha más uton ki nem folyhatott volna. Egyik sensál a másiknak adta a kilincset a házamban, azt kérdezve: hogy adom? Én szereztem egy-

időben, mindent összevéve nyolczezer forintért. Addig licitáltak egymásra, míg utoljára fölverték nyolczvanezer forintra. Ott volt már a pénz az asztalomra leszámlálva: csak be kellett volna sepernem, s aztán elénekelnem, hogy »Isten hozzád te csendes ház!« Ekkor egyet gondoltam: visszaadtam a pénzt, megtartottam a házat, azt mondtam, no már most hát építék magamnak ide egy palotát. Nyolczvanezer forintot érő telkem már van. Ez bizonyos. Ezt a jég sem veri el. Itt van egy hatalmas pénzintézet, a »szükölködők bankja.« A czíme is mily bizalomgerjesztő. Az igazgatója sógorom. A titkárja benső barátom. Három esztendeig mindig ő borotvált. Most visszaszolgálom neki. Egy nyolczvanezer forintot érő telek tulajdonosának semmi erőtetésbe sem kerül százhuszezer forintot kapni kölcsön egy háromemeletes palota felépítésére. Maga a bank vállalkozik rá. Nekem csak a kész ház kulcsait adják át s én aláírom a kötelezvényt, mely szerint én fizetek harminczkét esztendeig a kölcsöntül hat perczentes kamatot, meg két százalék törlesztést. Úgy de én nekem viszont nyolcz száztolít hoz be a ház az egész értéke után: és így harminczkét esztendő alatt maga magát tisztára kifizeti. S azonfelül nekem évenként marad hatezer négyszáz forint bizonyos jövedelmem, a mivel egyszerre úrrá vagyok téve! — Ez már csak bizonyos kalkulusz; ugye?

A hallgató nagyon csóválta a fejét.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz:

Tekintedezs barátom uram!

SZEGINY fővárosnak rossz van dolga nagyon. Nyáron előntöte a Duna, tilen a Tisza. Amazal csak elbanta valahogy, — de hol talalya Tisza elen gatakat?

Nos hat okozs ember nem szorulya meg jo tanacs dolgaba. Gondolya magaba fővározs: megverjük Tiszat Dunaval. Ugy izz megirta Veresmartoni Sandor, hogy Duna elnyeli Tiszat. Id izz hat kel alkalmaznyi költői igazagot.

Tisza-arviz azir meg fenyegete fővarost, hogy nem csinálta meg elig jókor budzetet. No aly elő mar mozd Duna! Te votal oka. Janos hegy tetejéről legurultad magadat, ut közbe talaltad kisz budzetet is elsodortad. Ot kel keresnyi valahol fekete tengerbe. Kelet csinanyi másik budgetet. De hol kapunk hozza mirnököt a ki aztat kiczirkalmazon? Nincs mirnök, merd ot muszaj neki askalodnyi ördög arokba, kit arviz eltemete. Ezir kel mozd indemny.

Mir nem vilagosította fel ezekről minisztert főpolgármester? Hat mire való? Azt gondolta talan, hogy minekutana miniszter ördögél czimboral, hat majd a referal neki. Nem gondolhata, mert volt elfoglalva ördög maga dolgával: mikor varosi mirnökök ot dolgoznak a joszagan, hat csag kel rajok gazdanak felügyelni.

No hat írja meg Barna Zsiga főnotarius szip memorandumba, hogy ha olyan nagy ur az a miniszter, miért mig se nem tuga parancsolnyi zuristennek, hogy ne eresze fővarosra arvizt, aki miat nem lehet megcsinálni budgetot. Busbach Péternek azt a jó kivansagat, hogy minisztert pedig üsön meg tüzes istenyila, — mosd az eczer memorandumbul ki lehet törülnyi; de vigyazon az a miniszter is jövendöre, tartozkogyon fővarossal valahogy megelgedve valahogy nem lenyi.

Alazatozs szolgálja!

J. Z

fővarosi celebritas.

Krónikás adomák.

Hogy támadt a makfalvi iskola.

Vesselényi Miklósnak ajándékozott egy jó barátja Csókafalván félhold cziher. hogy mint »földbirtokos« a marosszéki marchalison résztvehessen.

Két órája már, hogy Vesselényi a gyűlésen menydörög s a jegyző keze megdermed a fáradtság miatt; midőn az ellenpárt felbérelt makfalvi szikulusa közbekiállt:

— Elég már, méltóságos báró ur, azért a kis cziherért!

E kis intermezzó annyira megzavarta a bárót, hogy nem sokára megalapította a makfalvi református elemi iskolát.

Mondd meg neki . . .

A boldogult Cs . . . y püspökkel történt; az sz . . . i barátokhoz volt szállva, a kik különben keményen haragudtak reá. Egyik délután meglátogatta a püspök az elemi iskolát s az examinálás először is — mi természetesebb — a hittanból történt. A püspök a legnyájasabban kérde a gyermekeket. s a felelet előtt a barát-katechéta crrfintorgatva folytonosan azt mondá a gyermekeknek: no mond meg »neki.« Azonban egyik kis nebulónak tökéletesen a torokán akadt a felelet. A barát csak hajtogatta: mond meg »neki.« mire a püspök is kifogyott a türelemből, s keményen ránézett a barátira és mondá: »ugyan hogy mondaná meg »neki« mikor te se mondtad »neki« — haszontalan barát.

Kecskemétiak a színházban

Megy a kecskeméti polgár a népszínházba, mert még nem látott olyan állatot a, kinek az orra földig lóg. Hallotta hogy ott jegyet kell váltani, de hogy hol? arról nem birt tudomással. Az érkezőket követve oda megv a baloldali pénztárhoz s látva hogy egy úri ember ott fizet a jegyért, ő is oda rukkol hogy neki is adjon a pénztárnok úr egy olyan kártyát. Történetből pedig azon ur földszinti jegyet váltott s így kecskeméti atyánkfia is azt kapott. Drágálta ugyan, de mégis kifizette s nyakrafőre törtet az előbbeni ur után, ne hogy más helyre jusson, mint hova jegye szól. Bejutva a jegyszédő helyét kimutatja, mire ő alázatosan köszönd, hogy nincs ő eltáradva, majd csak állva marad.

A hátúl ülők azonban töle minél kevesebbet látván több izben felszólíták a le ülésre; mire ő a következő szavakkal vissza fordul.

»Már engödelmet kérök, én is tudom mi az embőség, ilyen magamforma embör az ilyen urak közt állv.

is csak végig nézheti a komédiát! És csakugyan úgy is nézte végig a többszöri fölszólalások daczára.

— Ugyan kéröm alásan, hát mikor kezdik már el a komédiát, kérdi egyszer a mellette ülő szomszédját?

— Hiszen már játszanak, láthatja ott a szinpadon.

— Mán mögkövetöm a teis urat, möghiszöm hogy a teis ur láttya azon a spektakulamon keresztül, amit a szömihö tart, de én e kukkot se látok azoktól a szöméjőktü, akik ott a szinpadon csavarognak.

A CLIQUE.

Egész hazánkban clique már minden,
Miatta sehol rend s jólét nincsen.

E gonosz járvány mindent letipar,
Boltosok buknak, pusztul az ipar.

A gazdák hiában fáradoznak,
Futnak puskával s nyúlat nem hoznak.

Vadászsza az ur, nagysás méltsás rangot;
Rang után várja a sült galambot.

Ez a közös ügy, Simonyi Ernő!

Ez ellen nincs sem vért sem esernyő.

Szinte így beszélt nagy hosszan egyszer,
A clique-bűnről Miskolczon Melczer.

Elmondá mindazt nagy vérző honi
Szívvel, mit Pesten jajong Simonyi.

Sebaj! mert már Árpádnak menyeyei
Intésére zászlót bont Sennyeyi.

A stempli eszméje Ovidiussal egykorú!

Éppen Ovidius »Tristium Liber I«-öt kezdék fordítani:

»Vade, sed incultus, qualem decet exculis esse!

— Candida nec nigra cornua fronte geras:«

»Haladj, de miveletlenül, miut egy számüzöttnek dukál! Ne viselj homlokodon fehér s fekete szarvakat!«
— fordítja nagy hiven a diák.

»No 'szen közel jár hozzá, domine! — De meg tudná nekem mindenek előtt mondani, hogy mit ért a nagy költő a fehér s fekete szarvak alatt?«

»Hihetőleg a stemplire czéloz igen elmésen a költő.«

»Ugyan?!. Hisz akkor még stempli nem létezett domine!«

»Hja istálom! a jó póéta beláthat a jövőből ezer esztendő is!«

A szép ismeretlen.

(Egy volt pipás naplójából.)

Találd ki mi lehet: karcsu mint a najád,

Sisteregve köpköd mint a kásás hurka,

Megkínoz, meggyomroz; mint török a raját

Durran mint kulcs »kócsi puskának« — kifurva.

Bőrtapló, a gyufa, paráztűz nem fogja

Kemény mint az aczél, mint Kennedy foga!

*

Kedve szottyán: szelel, tulságosan szelel,

És mindenütt szelel, mint lakatlan házban,

A hol csupa nyilás: ablak ajtó fedel;

Nagy szerencse, ha már tiz beválik százban.

S hiába a sajtó, hasztalan beszélnek

Még a füle botja sem hajlik meg Széllnek!

Öreg Kálmán diák.

Szinvallás.

Gábor nevű m*ri csizmadia, szélsőbali kortes vezért, megszólítja egyik a lakostársak közül. — Miért maradt most szokása ellenére, a szőlőkötözéssel ily későre?

— Lánzos adta, — mondá, — sok időt elvett tőlem ez a korteskedés.

— Pedig — úgy mond a másik, — K * uram ő kigyelmeért kár volt az időt vesztegetni.

— Hej, mondá Gábor mester, — egyszer már csak el kell Ausztriát Magyarországtól választani, különben nem lesz belőlünk semmi. — Azután megintelen — minek annak a papoknak, az a sok föld.

Enyém és tied.

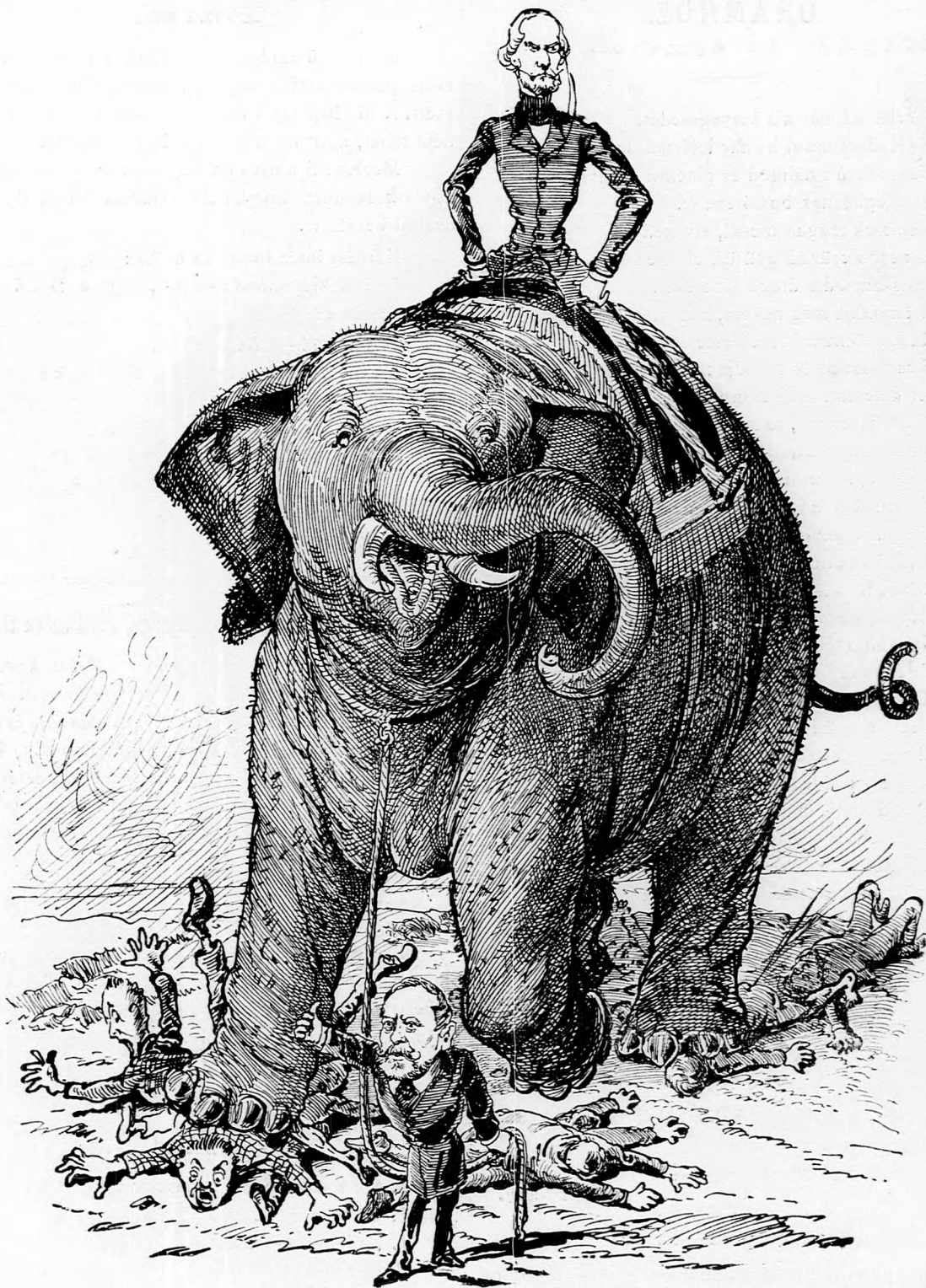
P... gróf midőn legelőször látogatta meg a nyakára maradt — mintegy 60 ezer holdból álló — birtokát, kérdé egyik tisztartójától: hát barátom, kié e szép gömbölyűre hizott 12 ökör? — Enyém, felelé a tiszt. — Hát e szép 24 anyakocza? — Enyém. Hát e szép 8 drb fejős tehén? Enyém. Hát ezen 5 drb négy éves csikó? — Az is az enyém, felelé a tisztartó. Erre méregbe jött a gróf s monda: ugy látszik, uram, hogy itt minden az öné, s az »enyém« a legkevesebb, tehát ez órától fogva ön se az enyém; elmehet amerre tud.

DARÁZSFÉSZEK.

Az kálvéforráshol.

ÁZSIAI KÖZIGAZGATÁS.

Tisza Lajos. Ime uraim, Azsiában ily egyszerű a közigazgatás és igazságszolgáltatás. A bűnös sipoyokat agyontapostatják az elefánttal. — Ezt nálunk is be kell hozni. Elefánt már van hozzá.

ÓRÁMHOZ.

Népdal az egyetemen.

Jejártad már kis ketyegésedet,
Kedves órád hamar lejártad azt.
Végsőt szolt hangod és pihenni mégysz
A zálogháznak bus ö'lebe le.
Nemcsak magad menél, elvitted a
Lánczon csüngő gyűrűt, elvitted a
Juliskám adta drága kincseket.
Ki mondja meg nekem, hogy már reggel van? Ah!
Ki fog fölhozni téged estelenkint?
Sirat gazdád és mondja: »Óra jer.
Jer kincsem, szép aranyos drága lény!«
Mind hasztalan, te meg nem hallod őt,
Pihenve ott maradsz és nem ketyegsz . . .

De fájdalom ne bántsa nyugtodat,
Válásunk könnyű volt és megszokott,
Hisz ugy sem első, nem utolsó ez.
A jövő titkait ki ismeri?

Lehet, ha késve is — de mulva nem,
Még más sajátom is sorsodra jut,
Nyugodni vandorol oda . . . oda . . .
Te tul vagy már, nincs kétség utadon.

Oh, majd ha a hó első napjain
Megjön az üdvözítő gázipénz,
Elmegyek érted, drága kedvesem
Elmegyek téged visszaváltani.

De addig is, míg ez megérkezik,
Mig zsebem csillagatlan égővén
Holdként fogyatkozó tárczám megint
Ezüst sugárral szépen megtelk:
Engedd, hogy zálogczéduládat addig is
Melléd küldhessem, hogy magad ne légy,
S zálogba csapjam, míg kiválthatom.

Kis Miska.

Távüirgöny.

A banktárgyalások alkalmából a bankárok a kö-
vetkező táviratot kapták:

— Most feszítsétek meg a — krisztust!

Istóczy.

A nagy hivatalnok.

Vaj' hogy juthata Tár oly könnyen e szép hivatalba
A feje vajmi üres. — Telve van ámde zsebe.

Persze.

A régi jó táblairák idejében történt, hogy egy
falusi paraszt ember nagy jószágra és sok pénzre tett
szert. A jó lélek azt hitte, hogy okosabb dolgot annál
nem tehet, mint ha n e m e s s é g e t vásárol.

Meglett. S most már bejutván a városi tanácsba,
ugy okoskodott, hogy neki nemcsak lehet, de kell is
deákul beszélnie.

Kérdést intéz hozzá az elnök:

— Hát kigyelmed akarja-e, hogy a Dóczi malma
megvétsessék-e?

— Persze! — lön a felelet.

— Mit gondol kigyelmed, kiirtassuk-e az erdőt,
vagy inkább vegyünk még hozzá?

— Persze! válaszol az uj nemes.

Méregbe jön a kérdező s így rivall rá:

— Hátha a tüzes istennyila belecsapna a kigyel-
med ostoba fejébe? — — —

— Persze lön a felelet.

Ama bizonyos esizmadia és felesége, kérdése és feleletei.

— — (No, ilyet se ettem még! Nézze kend, mi-
féle uj vallós- feleketet talált a »Hon« muszkaország-
ban. Eleven Krisztusa van, eleven Szüz Máriája és eleven
tizenkét apostola. Ugy hiják, hogy »montánok.«) Ugyan
mit mókázik az a Hon! nem uj feleketet az, aztán meg
nem is csak Muszkaországban található és nem is az az
igazi neve, hogy montánok, hanem — ultramontánok.

Mondjon hát!

Egy fiatal logatus, midőn a legtüzesebben papolna
»mondjak-e még többet« szóknál elakad. Egyik belső
ember végre csak feláll, mikor már vagy 4—5 ször
hallotta a kérdést, s azt feleli:

— Mondjon hát! — ha tud!

»Kriszkindli.«

A. Mit hozott neked a kriszkindli?

B. 4000 forintot.

A. Kellemes meglepetés; s hogyan?

B. Hát meghalt a feleségem s biztosítva volt 4000
forintig.

TISZTA KALKULUS.

- Irja kend alá, hogy ötvenforint árában tartozik nekem a tehenével.
 — De mikor még öt forinttal se tartozom.
 — Hát tudja mit, János gazda? ajánlok magának egy kiegyezést. Kend aláírja, hogy ötven forintommal tartozik, és én vissza adom kendnek a tehenét. Lesz kendnek profit öt forint.

Lügewacker levele

egy bécsi lapszerkesztőhöz.

FRAJND! Az már aztán oda volt mondva istenesen, a bécsi Fortschritt-partei klubbjában. Mondtam én mindig, hogy ne bántsátok ti azt az Auersperget meg azt a Lassert. Azért, hogy ők opportunusnak tartják szelidséget mutatni a magyarok iránt, az csak politika. Majd kibuvik a szög a zsákból egyszer.

No hát ki is bujt hatalmasan. Jó volt azt egyszer már értésére adni a magyaroknak, hogy örülhetnek, ha ki nem teszszük őket Ázsiába, Tapsolt a lelkem, mikor ő excellenciája így szolt: »Mit akarnak a magyarok? ön álló bankot? visszatérített fogyasztási adót? vámbevételeket? Ja, Schnecken! Concessiókkal nem szolgálhatunk?

Hát mikor Lasser ur kijelenté, hogy ő az 1867-ki egyezséget nem ismeri el. Elfogadta, mert megverték Königrätznél. De ma már másként áll a dolog.

Igy kell ezekkel az ázsiai hordákkal beszélni, ez a hang van eltalálva. Láttam volna csak ön azt a panique-ot, ami az itteni kormány és képviselőkörökben az erélyes szavakra kiütött. Mint a csirkék a héja láttára úgy búttak a ketrecz alá. Meg vannak rémülve halálosan. Most már mindenre hajlandók, aláírják még a halálos ítéletüket is. Csak üssük a vasat, míg meleg.

Gratuláljon nevemben ő excellenciáiknak. Sennyey még habozik; de most már hiszem, hogy felvirrad nekünk.

Haudegen Lügewacker.

Erőfeszítés.

A budapesti athletica clubbnak ajánlja a sámsoni „Ujjhuzó kör.”

Mottó :

„Ha csak anya szült!”

PÁRDUCZOS Árpádnak romlatlan hős unokái !
 Jertek emelni vasat ! vagy huzzunk ujjat először !
 Nyujtsd ki karod, feszesen tartsd, hogy melledre ne üsse
 Nagy vasazó markát ha reá teszi — szőke segédem.*)
 Vagy jöj emelni rozstot ! ha születlél földi anyától :
 Őt vékás zsákot vetvén válladra keményen !
 Négy vékát is elég, ha »segédi rang«-ra törekszel.
 És ha kedved erőt feszíteni lenn e tovább is.
 Probáld rettenetes fejszém felemelni, de könnyen,
 Tartsd azt orrod előtt, de vigyázz, hogy rája ne essék !
 Mert valamint siet a bércz csermelye völgybe rohanni :
 Ugy fog az ott lakozó nedv tátott szádba lefolyni.
 Vagy forgass bunkót,**) mely volt sok tüzi veszélynél,
 Verve tüzes szarufát vele többször barna segédem.
 Most pedig asztalosok műhelyébe vezettek emelni :
 Egy hosszú gyalunak végére hatot tegyetek fel
 A rövidekből, és tenyered dörzsöljed erősen
 A falhoz, hogy az ott le ne csuszszék s cserben ne hagyjon.
 Hogyha pedig inaid még tette feszülni sovárgnak :
 Lassu futással emészd fel a fáradhatlan erődöt,
 Fuss addig : míg szád betudod fogni, ha nem : hadd el !
 Mert majd sorvadozó vész fogja elérni tüdődet ;
 A mely előbb vagy utóbb a sír mélyébe takarja
 Szép fiatalságod rózsáit. Elfedez a sír !
 Még pedig küzdeni kell a sámsoni új temetőben,
 Mert a kemény birok még ide hátra vagyon, gyere hát ki !
 És ha átalsél ezen is : seregünkbe bevettünk.
 Hón vár itt te reád már Nagy Jani szőke segédem.
 Mészöly barna segéd — óh fájdalom — elhagya végkép.
 Engedjétek a mult emléket zengeni nékem !
 Hadd fonok óh koszorut a dicsőség napjairól most,
 Tarka virágaiból a bájos képzeteleknek
 Óh mily jól esik a mult képét nézni szemünkkel,
 Benne ragyogni nevét látván a »barna segéd«-nek.
 Hős volt ő midőn a »maestró***)«-nak tépte bekecsését ;
 A ki birokra kiment a nagy martinkai dombon,
 Hányta vetette szegényt a térnek pusztá porondján,
 Hogy dübögött, remegett a föld is inogva alattok.
 Eljött bús harcát megnézni az északi szél is,
 A ki midőn haragos voltát meglátta : megijedt,
 Hirtelen visszafutott és öcscsét a puha szellőt
 Küldte le hozzá, hogy mihamar simogassa szeliden
 Rettenetes képét, és égbemeredt hajszálát.

Miki.

*) A szőke valamint a barna segéd is a kör tagjai voltak.

**) A bunkó a debreczeni diák tüzoltó egyesület »Gerundi-
 umá«-hoz hasonló nagy bot.

***) »Maestró« alatt a faluban erejéről híres asztalos
 értetik.

Bíró választások.

Heőszalontán (Borsod) egy talpig becsületes szelid
 lelkű embert választott a község egyhangulag bíróná.
 Ez tőle kitelhetőleg igyekezett magáról lerázni a meg-
 tiszteltetést. Midőn ez nem használt, sirva fakadva
 szól nagy keservesen : Ugyan mit vétettem én kegyel-
 meteknek, hogy engem a bíróssággal megakarnak rontani?
 Hiszen nem tudok én francziául. Azt még csak tudom
 hogy mi az a Szent Péter ; de mit tudom én, mi az a
 Szent Méter, kilás garad, vagy mi isten csudája ? pedig
 ezzel lesz a bírónak legtöbb baja.

*

Mezőcsát, ötezernyi lelket számító városban szinte
 közfelkiáltással választotta, a játszi eszű Maklár István
 bíróná. Ez felszólal : köszönöm a szép bizodalmat.
 Voltam már bíró s megelégedtem vele. Kérem a nemes
 várost, és lakos társaimat, elégedjenek meg velem is mint
 volt bírónal. Ugyan ez alkalommal kérdé tőle a szolgál-
 bíró, ha ismeri e azt az urat, — mutatván az adóbehajtó
 birtosra. Ismerem, válaszol ; s ez még nem volna baj :
 hanem az a nagy bajom, hogy az is ismer engem.

A más világon.

(Egy tulvilágon kéjutazottnak naplójából.)

Prédikálhat nekem akár mit is a pap
 Égiüdvörl, dicsőbb, szebb, jobb más világról
 A hol feleségnek mindenki angyalt kap,
 Lépes szinmez csorog himes mákvirágról,
 A hol nincs deficit, egy pásztor egy akol,
 Mindezeokról papunk nagy hiába papol !

*

Kostoltam egy kicsit, mi az a tulvilág,
 Bosporus fenekén a halál torkában,
 Rettentő mélységben hol minden zúg kiált,
 Háborog a hullám, ha szélvész, orkán van.
 Siralom völgyében e földön jobb nekünk
 S mig nem int a »muszáj,« maradjunk, ne menjünk !

Öreg Kálmán diák.

Törvényszéken.

Kihirdetik a vádlottnak, hogy el van ítélve másfél
 esztendőre.

— Felebbezed-e az ítéletet, kérdi a bíró.

— Már könyörgöm alásan, tekintetes uraim, én
 bizony csak inkább lejebezem.

Szarvas gömbök.

Hadvezető ha vezér s tüzből képezve tűzér lett,
Hát irodalmárt nem hozhat az irodalom?
Ferde tudakosság! ha neked szláv hangu az ár-ér,
Mennyi magyar gyöngyöt szórsz idegenbe vadúl.

*

Három század előtt doh-ból alakitva dohány lett.
S mostan időbül idényt nem lehet írni? miért?

*

Egy test és egy vér gyönyörűn hangzik vala: testvér;
Már ma fivér s nővér új divatú szavaink,
Angolok a lónak farkát kurtítani szokták;
És te fejét veszed a szónak. Ez új divat ám!

*

»Szalmát csépelek én!« tárgyatlan mondat ez? Oh nem;
Mert én a szalmát érzem a csépem alatt.

*

Távoli föld, kertből virág, farsangbani vígság:
A sok bölí -benit szörnyen utálja fülem,

L. T.

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK,

Kiszámították hogy a földön lakó emberi nem jelenleg 1381 millió lélekszámból áll. De mivel »nem minden ember — ember.« Valjon hány embert tesz ki a fenti lélekszám?

Hát még leszámítva azokat az embereket, a kiknek lelke nincs!

- Mi különbség az állam és a nők közt?
- Amott deficit a teher, emitt proficit.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Levélczim.

»Ezen levelem ajálom Böttentre Bámgart Jánosnak fejőskarta U. T. felénze.«

»Ezen levelem Ajálom Agzent pétérré Kapos Márónynak U. T. Meye Vejér.«

Szerencsétlenség.

Történt egy V... nevű faluban, hol egy K.—S. nevezetű plebános lakott, hogy a szomszéd oláh faluból egy cigány oly kéréssel jött hozzá, hogy mivel a szomszéd faluban katolikus pap nincs, engedje meg neki a meghalt feleségét az oláh pap által eltemetni. A tisztelendő ur erre ily szavakra fakadt:

»Mit? mit? én az én jogomat másnak átengedjem? ohó az nem járja.

A cigány, ki a tisztelendő úr szokását ismerve, ezen szavakra előre számított, elpanaszlá, hogy nincs költsége a temetésre.

— Sebaj, cigány, itt egy forint, csináltass koporsót és délután át megyek a feleségedet eltemetni.

Délután a tisztelendő ur kocsit fogad és át megy a szomszéd faluba, de hasztalan minden keresés, a cigány a forinttal odább alott...

Egy pár hétre rá a plebános bemegy a közeli mezővárosba heti vásárra s meglátja ott a cigányt. Azonnal felhivatja a városházához.

— Na cigány, te engem megcsaltál. Egy forintot is adtam, kocsit is fogadtam...

Közbe vág a cigány:

— Azs mind igazs tisztelendő uram, hanem mit tehetek in rula, hogy szerencsétlenség történt: mire hazsa irtem, azs istentelen asszony feliledt.

Műfordítás.

Sedenim curatorem toti urbani magna cum ovatione acceperunt. (Caesar.)

Zsedényit, a fő kurátort a tótok és hurbánok nagy óvástétellel fogadták.

Der Morgen ist ein Theil des Tages.

A morgának az egyik tagja a tálban van.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— »Olvasni rá érsz majd.« De nem ezt a verset. — »A munkaosztás előnyei.« Zetlen próza. »Egy kis furcsa eset« ugyanolyan poézis. — »Új évi elméletek.« Elkésétt dolgok.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

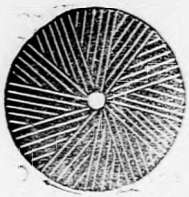
I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapest
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

BRZORÁD J. REZSŐ

ajánlja a legjobb hirű

SÁROSPATAKI

KOVA MALOMKÖVEIT

melyek általánosan elismervék mint

a legjobb malomkövek,

melyek a következő őrlési módokra a világon léteznek, és pedig simarozs és tengeri-őrlésre, valamint legfinomabb darálásra. Megrendeléseket tenni kéretik:

- 1) A sárospataki kovamalomkögyárban magában Sárospatakon (posta, vasút és távirdai állomás).
- 2) BUDAPESTEN a főraktárban, GEITNER és RAUSCH uraknál;
- 3) Aradon, Eckel J. gépgyárában;
- 4) Szegeden, Pálffy testvérek gépgyárukban;
- 5) Temesvárott, Grünbaum Lajos gépraktárában; vagy
- 6) Mogyoróson, u. p. Nyergesujfalú, a vállalkozó Brzorád J. Rezsónél.

Árjegyzékek (az új métermérték szerint) franco franco ellen elküldetnek.

A farsangi idényre.

FEKNA ELEK Budapest, väczi utca 10.

„Nádor-szálloda“ mellett, a „rózsához“,

ajánlja divat-, szalag-, csipke-, fehérnemű-, szőtt-, diszítő-, béllelő-, bársony- és rövid-árúkból dusan felszerelt raktárát, valamint sok más e szakba vágó uri divat-, és női pipere-árúkat a legolcsóbb áron. Az általánosan kedvelt és díjjal kitüntetett Angora-chignonok és fonatok raktára, ára: 1 frt 30 krtól 2 frt 50 krig minden természetű színekben. Csak 2¹/₂ frt egy valódi hajfonat! 1 rőf hosszú, sűrű, betét nélkül, fűsíllhető és mosható. egészen egészséges hajból, minden utánzat belekeverése nélkül, nem sodronyra huzva, hanem tartósan idomítva.

Megrendelések hajmutatvány beküldése mellett pontosan és lelkiismeretesen teljesíttetnek. Továbbá a legjobb párisi, berlini, szőtt, kötött és horgolt kendők, ujjasok, mellkendők, gyermekruhák, színházi kendők, selyemmel béllelve és szalaggal diszítve, 2 frttől 5 frt-ig. Párisi kendők 1 frt 20 krtól 2 frt 20 krig, női ingmellek, selyem-Fichuk, gallérok, kézelők, nyakkendők nagy választékban, valamint fehér moule- és diszített pongyola-főkötők, 30, 40, 50 krtól 1 frt 50 krig.

Vidéki megrendelések utánvét mellett eszközöltetnek.

Egy művelt

Mindenki panaszkodik!

Mindenütt hiányzik a pénz!

és mégis oly egyszerű ezen hiányon segíteni. Csak forduljon mindenki **Orlicé Rudolf matematikai tanárhoz** — Berlin Wilhelmstrasse 127, kinek segítségével nagy szükségből mentettem meg magamat

!egy nagy terno által!

melyet az ő játéktasítása után nyertem.

Kolin.

Zachar Vincze.

fiatal hölgy

őhajt egy magánosan álló urnál mint **gazdasszony** mielőbb elhelyeztetni. Szíves megkereséseket kéretik »A. C. 102« alatt Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukhoz Budapestben, fűrdő-utca 1. sz.

Farsang 1876!

Tánc-, jelmezbáli és színházi legyezők legújabb dús változatosságú nemei, kiállításnak, nagyságukhoz megfelelő arányban 1.50, 2.—, 2.60, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15—35 frtig.

Chatelainek (legyező - horgok) legújabb nemei 50 krtól 8 frtig.

Jeanne d'Arc-övek, vagyis aranyozott, oxydált és ezüstölt érclemezekből, selyem paszománból, szalagokból sat. készült övek, melyek könnyeden a csipőre függesztve legyezőhordó gyanánt szolgálnak, s mint utolsó udonság ez idén előkelő szerepet játszanak lesznek hivatra, darabja 2.20, 3.—, 4.—, 6.—8 forintig.

Állások. Béli bokréta Nevezetesen: Ékszer-mek, hőlgyek és fér-diszes nemei 1 frttől bészletek, melltük, fül-fiak részere, 10 krtól kezdve 10 frtig.
Füztánc (Co-lárok) chignon-jésük, 1 frtig, tréfas eredeti **Füztánc** (Co-lárok) chignon-jésük, torzképek, allatfejek, tilton) rendjelek több-makélek, Medai tonok, stb. változatos leg-nel több meglepő újiragombok, shawl-tük, újabb nemei, 30 krtól nemeiben, tucattja 18 óraláncok finom izlesű 4 frtig, atlasz, selyem krtól 6 frtig.
Tánc-rendek és bársony Domino-**Tánc-rendek** 40 krtól 1 frtig, minta vagy saját esz-
Trefás pléh és papír orrok új megszeretnek, mint színházi és jelmezbáli

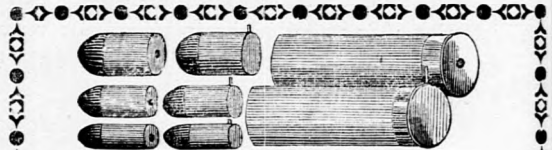
Vász-gyöngyök, mint diadémok, rend-zóderítő nemei 20 kr-
Bohós-csütyék (kalmas, szintgyu a va-
hez való tréfas lödi kagyló-gyöngyök-t-ratnak, s ezeknek süvegek eszaféle töl alig megkülönböz-saját izles sz rinti el-eredeti alakban 20—70 tethető finom nemei, készítése is elvállal-krájear. zsinória 10 krtól 6 frtig, tatik.

Párisi arany, ezüst és gyémánt hajpor, doboza
Legfinomabb angol és francia illatszerek, mindennemű fésűk, kefék s egyéb piperecikkek
dus választéka, melyekről szívesen szolgálnak részletes ábrás ár-jegyzékünkkel.

Jótekinny céln tombola-játékokkal összekötött bál-
lok és mulatságok rend zo biztonmányunk különös figyelmébe ajánljuk, miszerint az ezéhek szükségéért kártják, s a kívánatos nyereleménygyak legdusabb választékával szolgálhatunk, s tekintve a nemes cét ill. engedmény mellett vállaljuk el az összeállítás.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Lefauchaux töltényhüvelyek

Közönséges barna, ezre frt. 15.— 17.— 19.—
1-ső minőségű zöld frt. 18.— 20.— 22.—

Lancaster töltényhüvelyek

Közönséges barna, ezre frt. 19.— 21.— 23.—
1-ső minőségű zöld frt. 21.— 23.— 25.—
Valódi angol Eley frt. 29.— 32.— 34.—

Kész revolver töltények.

Lefauchaux-revolverekhez száza frt. 2.50 3.— 3.50
Lancaster (középen gyűlö) frt. 3.— 4.— 4.50
Sizares (középen gyűlö) frt. 3.— 3.50 4.20

Kész töltények Flobert-féle szoba-fegyverekhez
6 m/m golyóval 50 kr, sorrettel frt 1.50, 9 m/m golyóval frt 1.0, sorrettel frt 2.60 száza

Tő tényítőjék. minden kaliberű Lefauchaux- és Lanca-
ter-fegyverekhez, közönséges 500 darabos csomag 75 kr, finom lemez 200 darabos doboz 40 kr.

Ezeren felüli vetelnél külön engedménnyel.

Kitünő vadászfegyverek:

Egyesövű percutissus fegyverek 6.50, 6.85, 7—12 frtig.
Kétsövű 12, 18, 20, 22, 24—38 frtig.

Lefauchaux-fegyverek 29.50, 30, 33, 35, 40, 50—75 frtig.
Lancaster 40, 42, 45, 50, 60, 70—75 frtig.

Revolverek minden nagyságú jó nemei 6 frt 50 krtól 35 frtig
szintgyu a vadászat minden egyéb szükségse-
teit, melyekről kívánatra rajzokkal ellátott részletes árjegy-
ekkel szolgálnak, ajánlják

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.